

V Praze dne 16. srpna 2018

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Předseda Českého statistického úřadu (dále jen „ČSÚ“ a „předseda ČSÚ“), jako vedoucí ústředního orgánu státní správy, přezkoumal rozhodnutí ČSÚ č. j. CSU-01833/2018-15, sp. zn. Z-05419-CEN-18 ze dne 19. 6. 2018, kterým se zčásti odmítá žádost o poskytnutí informace (dále též jen „rozhodnutí“) a v souladu s ustanovením § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoSPI“), a ustanovením § 152 odst. 6 ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodl ve věci rozkladu Martina Urbance, nar. 15. 5. 2001, bytem Na Větrníku 1258, 537 05 Chrudim (dále též jen „žadatel“) ze dne 22. 6. 2018 takto:

Rozhodnutí ČSÚ č. j. CSU-01833/2018-15, sp. zn.: Z-05419-CEN-18 ze dne 19. 6. 2018 se z r u š u j e a věc se vrací ČSÚ k novému projednání.

Odůvodnění:

[1] ČSÚ částečně vyhověl žádosti o poskytnutí podrobné analýzy externího dodavatele komunikačních služeb zmíněné v tiskové zprávě ze dne 22. října 2017 nazvané *Volební weby byly nedostupné kvůli DDoS útoku*, když 20. 6. 2018 žadateli zaslal požadované dokumenty, v nichž znepřístupnil ty informace, jejichž poskytnutí by dle jeho názoru mohlo ohrozit zajišťování kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby. Zároveň vydal rozhodnutí č. j. CSU-01833/2018-15, sp. zn.: Z-05419-CEN-18 ze dne 19. 6. 2018, kterým ve zbývajících částech žádost odmítl.

Tímto způsobem ČSÚ reagoval na rozhodnutí předsedy ČSÚ č. j.: CSU-1217/2018-01 ze dne 24. 5. 2018, kterým bylo zrušeno a vráceno k novému projednání jeho rozhodnutí sp. zn. Z-03308-CEN-18 ze dne 5. 4. 2018 a současně mu bylo uloženo, aby v novém řízení zvážil, zda nelze vyhovět žádosti alespoň částečně, a aby svůj postup řádně odůvodnil (předtím bylo rozhodnutím předsedy č. j. CSU-2811/2017-01 ze dne 15. 3. 2018 zrušeno a vráceno k novému projednání i původní rozhodnutí ČSÚ sp. zn. Z-10027-CEN-17 ze dne 2. 11. 2017).

[2] Proti rozhodnutí, kterým se žádost o poskytnutí informace zčásti odmítá, podal žadatel dne 26. 6. 2018, tedy v zákonné lhůtě dané ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu, opět rozklad. Namítá v něm především nesprávné právní posouzení věci ČSÚ a nedostatečné odůvodnění neposkytnutí částí informací. Uvádí, že správní orgán v odůvodnění rozhodnutí nevysvětlil, proč by poskytnutí těchto informací mělo být schopné ohrozit kybernetickou bezpečnost zpracovatelských systémů pro volby. Omezení rozsahu poskytnutých informací ČSÚ jako povinným subjektem žadatel považuje za nepřiměřené a dovozuje z něj názor, že způsob vyřízení žádosti je de facto jejím odmítnutím, ačkoli ve výroku rozhodnutí ČSÚ uvádí, že se žádost odmítá pouze částečně. Uvedené nedostatky rozhodnutí žadatel ilustruje na konkrétních případech (např. na odmítnutí informace o tom, kdy bylo které předávací místo naposledy aktivní, nebo informace, jaká pravidla byla spouštěna), u kterých postrádá argumentaci pro závěr, že odmítnuté, informace mohly bezprostředně ohrozit zpracovatelský systém ČSÚ pro volby.

[3] ČSÚ v souladu s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu předložil rozklad a související spisový materiál předsedovi ČSÚ a současně rozkladové komisi předsedy ČSÚ ke zpracování návrhu na rozhodnutí o rozkladu.

[4] Předseda ČSÚ při svém rozhodování vycházel především ze spisového materiálu předloženého ČSÚ jako povinným subjektem, z § 20 odst. 4 písm. b) ZoSPI, podle kterého se na odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu, a z obsahu návrhu rozkladové komise.

[5] Po zjištění, že rozklad byl podán oprávněnou osobou a včas, přistoupil předseda ČSÚ v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu k přezkumu rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení, a to v plném rozsahu pokud jde o soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedených v rozkladu žadatelem a případného veřejného zájmu, pokud jde o správnost napadeného rozhodnutí. Základ přezkumu tvořila otázka, zda odůvodnění napadeného rozhodnutí splňuje náležitosti kladené na správní rozhodnutí § 68 odst. 3 správního řádu, potažmo zda jeho případné nedostatky nebrání předsedovi ČSÚ hodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí.

[6] Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí: „...*vedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů,*“ Z tohoto ustanovení vyplývá povinnost správního orgánu logicky odůvodnit závěr uvedený ve výrokové části rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí by se proto správní orgán měl zcela zřetelně vyjádřit ke všem rozhodným otázkám a uvést dostatečné skutkové a právní důvody, které jej k závěru o částečném odmítnutí žádosti vedly.

Dle § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, platí, že „*Informace, jejichž zpřístupnění by mohlo ohrozit zajišťování kybernetické bezpečnosti nebo účinnost opatření vydaného podle tohoto zákona, nebo informace, které jsou vedené v evidenci incidentů, ze kterých by bylo možné identifikovat orgán nebo osobu, která kybernetický bezpečnostní incident ohlásila, se podle předpisů upravujících svobodný přístup k informacím neposkytují.*“

[7] ČSÚ v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí „*Analýza obsahuje mj. konkrétní technické údaje týkající se volebního zpracování, jejichž vyžazení by mohlo způsobit bezprostřední ohrožení kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby. Tyto údaje jsou citlivými informacemi, jejichž zpřístupnění by mohlo ohrozit zajišťování kybernetické bezpečnosti nebo účinnost opatření k zajištění kybernetické bezpečnosti, tedy informacemi, které se v souladu s ustanovením § 10a ZoKB podle předpisů upravujících svobodný přístup k informacím neposkytují (dále jen „citlivé informace“). ČSÚ proto analýzu upravil tak, že citlivé informace v textu zneprístupnil. Takto upravenou analýzu pak žadateli v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) ZoSPI poskytl.*“ Z této sporé argumentace ani z předložených podkladů pro vydání rozhodnutí není seznatelná úvaha správního orgánu, kterou se řídil při hodnocení skutkových a právních otázek, zejména z nich nevyplývá alespoň obecný důvod, který by vysvětloval charakter a význam odmítnutých informací či podstatu nezbytnosti ochrany zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby. Stejně tak odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá jakoukoli logickou úvahu, na základě které § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dopadá na řešený případ, a pod kterou jeho část lze neposkytnutí informací podřadit. Z odůvodnění rozhodnutí totiž není tedy zřejmé, zda by poskytnutím požadovaných informací došlo k ohrožení opatření vydaného podle zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebo zda byly informace odmítnuty pro jejich souvislost s evidovaným bezpečnostním incidentem (který není v rozhodnutí ani ve správním spise zmiňován), případně z jiného důvodu.

[8] Vzhledem k právní úpravě uvedené v § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ke zjištění uvedeným v odst. 7 se předseda ČSÚ zabýval otázkou, zda za dané situace lze přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí a zjištěné vady odstranit doplněním odůvodnění v rámci řízení o rozkladu, či zda jsou nedostatky odůvodnění natolik rozsáhlé, že je třeba toto rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a jako takové je postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) zrušit a věc vrátit prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání. Reflektoval při tom především § 90 správního řádu a konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které správní řízení tvoří jeden celek a případné vady prvoinstančního řízení lze odstranit i v řízení odvolacím (či o rozkladu). V tomto smyslu lze odkázat např. na závěr Nejvyššího správního soudu v jeho rozsudku ze dne 14.03.2013, č.j. 4 As 10/2012-48, ve kterém bylo uvedeno: „...Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejen za situace, kdy správní orgán druhého stupně změní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, nýbrž i tehdy, pokud podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítne a toto rozhodnutí potvrdí, je oprávněn provést určité dílčí korekce odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jestliže jinak dojde k závěru, že odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy a je správné.“

[9] Podle § 93 odst. 1 správního řádu platí, že „Jestliže v této hlavě není stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII této části.“ Je proto nezbytné, aby i rozhodnutí předsedy ČSÚ o rozkladu naplňovalo požadavky § 68 odst. 3 správního řádu (zařazeného do hlavy IV, dílu 6 správního řádu), zejména aby dostatečně zřetelně a srozumitelně reagovalo na všechny námitky uplatněné žadatelem v rozkladu a logicky je vypořádávalo.

[10] S ohledem na konkrétní situaci, kdy rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu v dané věci bylo již dvakrát zrušeno a vráceno k novému projednání, měl předseda ČSÚ na zřeteli zásadu procesní ekonomie (§ 6 správního řádu), která mu ukládá vyřizovat věci bez zbytečných průtahů, i doktrínu, podle které je smyslem dvojinstančnosti řízení nejen dvojitý posouzení věci, ale také náprava a odstranění vad, které se vyskytly v řízení na prvním stupni. Vedle toho ovšem pečlivě zvažoval i otázku, zda by zamítnutí rozkladu, potvrzení rozhodnutí ČSÚ a doplnění odůvodnění v rámci řízení o rozkladu nepředstavovalo riziko újmy žadatele z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

V rámci řízení o rozkladu přitom předseda ČSÚ zjistil, že námitky žadatele obsažené v rozkladu ze dne 26. 6. 2018 a týkající se nedostatečného odůvodnění závěru ČSÚ, nelze na základě dostupných podkladů pro rozhodnutí obsažených ve správním spise vypořádat. Obecná argumentace založená na konstatování nemožnosti poskytnout informace z důvodu potenciálního ohrožení zajištění kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů pro volby nezahrnuje úvahu o tom, jak na daný případ dopadá § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon svobodný přístup k informacím totiž omezuje z několika různých důvodů (buď ohrožení zajišťování kybernetické bezpečnosti, nebo ohrožení účinnosti opatření vydaného zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, anebo požadované informace, jsou vedené v evidenci incidentů, ze kterých by bylo možné identifikovat orgán nebo osobu, která kybernetický bezpečnostní incident ohlásila), přičemž z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, který z těchto důvodů v řešeném případě nastal. K této rozhodné otázce se ČSÚ nevyjádřil v míře poskytující dostatečnou oporu pro výrok o částečném odmítnutí žádosti a tento nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze v rámci řízení o rozkladu odstranit bez doplnění podkladů pro rozhodnutí.

Ani podklady ve správním spise dostatečnou oporu pro řádné vypořádání námitek žadatele (týkajících se nedostatečného vysvětlení odmítnutí informací, které předávací místo bylo naposledy aktivní, nebo jaká pravidla byla spouštěna) neposkytují, a nelze z nich nikterak dovodit posouzení otázky vzájemné souvislosti mezi skutkovým stavem a využitím § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nedostatky odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí jsou v řešeném případě takového charakteru, že jejich odstranění v rámci řízení o rozkladu by vyžadovalo rozsáhlejší doplnění zásadních podkladů a úvah druhoinstančním správním orgánem, v důsledku čehož by se žadatel o důvodech relevantních pro částečné odmítnutí žádosti dozvěděl až z rozhodnutí o rozkladu; takovým postupem by však mohlo dojít ke zkrácení jeho procesních práv, zejména jeho práva brojit proti těmto novotám řádným opravným prostředkem. S přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 201/2017-40 (podle kterého „*Primárním smyslem odvolacího řízení není vytvářet nová právní a skutková zjištění, nýbrž v první řadě ověřovat zákonnost a správnost zjištění, která učinil v řízení orgán prvního stupně.*“) proto předseda ČSÚ při rozhodování upřednostnil postup podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zaručující vyšší standard ochrany procesních práv žadatele před postupem podle § 90 odst. 5 správního řádu akcentujícím zásadu procesní ekonomie.

[11] S ohledem na shora uvedené skutečnosti a citovanou právní úpravu dospěl předseda ČSÚ jako nadřízený správní orgán k závěru, že rozklad je důvodný. Napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, neboť ČSÚ řádně nešetřil otázku vzájemné souvislosti mezi charakterem požadovaných informací a využitím § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V tomto směru je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. K nedostatkům v odůvodnění musel předseda ČSÚ přihlídnout i z úřední moci.

[12] S odkazem na shora uvedené předsedovi ČSÚ nezbylo, než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výrokové části, tj. napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit ČSÚ k novému projednání.

V novém řízení o žádosti o informace podle ZoSPI je ČSÚ povinen v souladu s právním názorem uvedeným v odstavci 10 svůj postup odůvodnit takovým způsobem, aby nevznikla pochybnost žadatele o tom, v čem spočívají důvody neposkytnutí některých informací z požadované analýzy, a co ČSÚ opravňuje k omezení práva žadatele na informace. Zejména je třeba do odůvodnění rozhodnutí doplnit úvahu, která vedla ČSÚ k závěru, že na požadované informace dopadá výluka dle § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vysvětlit, zda se požadované informace týkají evidovaného kybernetického bezpečnostního incidentu, ohrožují účinnost opatření vydaného podle citovaného zákona, případně zda ohrožují kybernetickou bezpečnost jiným způsobem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný žádný opravný prostředek.

Ing. Marek Rojíček, Ph.D.
předseda Českého statistického úřadu

**Odbor vnější komunikace
Oddělení informačních služeb - ústředí**

V Praze dne 5. 9. 2018
Č. j.: CSU – 02624/2018 - 15
Zn.: Z-07132-CEN-18
Počet listů/příloh: 3/0
Vyřizuje: Mgr. Štěpánka Zelenková
Tel.: 274 052 430
E-mail: stepanka.zelenkova@czso.cz

ROZHODNUTÍ

Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“) jako ústřední orgán státní správy rozhodl o žádosti o poskytnutí informace pana

(dále jen „žadatel“) ze dne 22. října 2017 (dále jen „žádost“), podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) a § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „ZoSPI“) a v souladu s ustanovením § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti v platném znění (dále též „ZoKB“), takto:

Žádost o poskytnutí informace se zčásti odmítá.

Odůvodnění:

- (1) Dne 22. října 2017 bylo ČSÚ doručeno podání žadatele datované 22. říjnem 2017. ČSÚ podání posoudil jako žádost ve smyslu ZoSPI.
- (2) Žadatel ČSÚ v žádosti požádal o: „podrobnou analýzu externího dodavatele komunikačních služeb zaslano Vašemu Úřadu zmíněné ve Vaší tiskové zprávě ze dne 22. října 2017 *Volební weby byly nedostupné kvůli DDoS útoku*, která je dostupná z <https://www.czso.cz/csu/czso/volebni-weby-byly-nedostupne-kvuli-ddos-utoku>“ (dále jen „analýza“).
- (3) ČSÚ žádost rozhodnutím sp. zn. Z-100027-CEN-17 ze dne 2. 11. 2017, které bylo na základě včas podaného rozkladu žadatele zrušeno (a věc vrácena ČSÚ k novému projednání) rozhodnutím předsedy ČSÚ č.j.: CSU-2811/2017-01 ze dne 15. 3. 2018 a následně rozhodnutím sp. zn. Z-03308-CEN-18 ze dne 5. 4. 2018 opakovaně odmítl. Proti posledně citovanému rozhodnutí správního orgánu podal žadatel v zákonné lhůtě rozklad, na základě kterého bylo rozhodnutí opětovně zrušeno a věc vrácena ČSÚ k novému projednání, a to rozhodnutím předsedy ČSÚ č.j.: CSU-01217/2018 ze dne 24. 5. 2018. Předseda ČSÚ ve svém naposled uvedeném zrušujícím rozhodnutí dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, neboť ČSÚ řádně nešetřil otázku naplnění či nenaplnění zákonných důvodů pro odmítnutí žádosti, čímž rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností. Správnímu orgánu pak předseda ČSÚ mj. uložil, aby v novém řízení o žádosti o informaci podle ZoSPI opětovně zvážil, zda je poskytnutí požadované analýzy žadateli možné, případně zda nelze vyhovět žádosti alespoň částečně. ČSÚ poté ve věci rozhodl tak, že žádosti zčásti vyhověl a zaslal žadateli požadované dokumenty, v nichž zneprístupnil ty informace, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit zajišťování kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby s tím, že zároveň rozhodnutím č.j. CSU-01833/2018-15, sp. zn.: Z-05419-CEN-18 ze dne 19. 6. 2018 žádost ve zbývajících částech odmítl. Proti posledně citovanému rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podal žadatel rozklad, na základě kterého

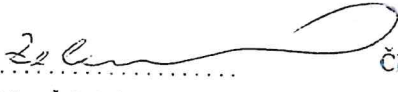
předseda ČSÚ rozhodnutím č.j.: CSU-02358/2018-01 ze dne 16. 8. 2018 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil ČSÚ k novému projednání. V uvedeném rozhodnutí o rozkladu předseda ČSÚ konstatoval, že v napadeném rozhodnutí obsažená „...obecná argumentace založená na konstatování nemožnosti poskytnout informace z důvodu potenciálního ohrožení zajištění kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů pro volby nezahmuje úvahu o tom, jak na daný případ dopadá § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon svobodný přístup k informacím totiž omezuje z několika různých důvodů..., přičemž z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, který z těchto důvodů v řešeném případě nastal. K této rozhodné otázce se ČSÚ nevyjádřil v míře poskytující dostatečnou oporu pro výrok o částečném odmítnutí žádosti...“ a uložil ČSÚ, aby „...v novém řízení o žádosti svůj postup odůvodnil takovým způsobem, aby nevznikla pochybnost žadatele o tom, v čem spočívají důvody neposkytnutí některých informací z požadované analýzy, a co ČSÚ opravňuje k omezení práva žadatele na informace. Zejména je třeba do odůvodnění rozhodnutí doplnit úvahu, která vedla ČSÚ k závěru, že na požadované informace dopadá výluka dle § 10a zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vysvětlit, zda se požadované informace týkají evidovaného kybernetického bezpečnostního incidentu, ohrožují účinnost opatření vydaného podle citovaného zákona, případně zda ohrožují kybernetickou bezpečnost jiným způsobem.“

- (4) ČSÚ na základě výše uvedeného znovu žádost posoudil a opětovně dospěl k závěru, že žádosti lze vyhovět jen zčásti. Analýza obsahuje mj. konkrétní technické údaje týkající se volebního zpracování, jejichž vyžádání by mohlo způsobit bezprostřední ohrožení kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby. Tyto údaje jsou citlivými informacemi, jejichž zpřístupnění by mohlo ohrozit zajišťování kybernetické bezpečnosti nebo účinnost opatření k zajištění kybernetické bezpečnosti, tedy informacemi, které se v souladu s ust. § 10a ZoKB podle předpisů upravujících svobodný přístup k informacím neposkytují (dále jen „citlivé informace“). Riziko ohrožení zajišťování kybernetické bezpečnosti spočívá v prozrazení interních technických informací a zvolených nastavení kybernetické ochrany volebního prostředí (příloha analýzy je současně výstupní zprávou služby security expert center a je součástí bezpečnostní dokumentace volebního systému). Takové informace jsou způsobilé umožnit lepší zacílení kybernetického útoku, případně mohou sloužit k ověření toho, zda předchozí útoky byly prvky kybernetické ochrany detekovány, v jakém rozsahu a kvalitě. ČSÚ má za to, že samotná povaha interních technických a bezpečnostních informací obecně je svou podstatou dostatečným odůvodněním neposkytnutí takových informací na základě žádosti podle ZoSPI. K ilustračním případům, kterými žadatel argumentuje ve svém posledním rozkladu proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, nicméně ČSÚ uvádí následující: Hlavním důvodem neposkytnutí informací o přebíracích místech není utajení času, kdy byla přebírací místa naposledy aktivní (tato informace ovšem také není relevantní v kontextu podané žádosti), ale adresy pracovišť, kde jsou přebírací místa umístěna. Seznam fyzických umístění přebíracích míst není veřejně dostupný, a to z důvodu využití informací v něm obsažených k zacílení některých útoků, například kategorie sociálního inženýrství. Poskytnutí informací o spuštěných pravidlech kybernetické ochrany může poskytnout informace o tom, jakým způsobem jsou bezpečnostní pravidla nastavena. Pokud se dostanou do rukou útočníka, který má svými útoky některé z těchto spuštěných pravidel na svědomí, prozradí mu, které z jeho útoků byly zachyceny a jakým způsobem. S těmito informacemi pak může své další útoky lépe zacílit. Dalším důvodem pro neposkytnutí citlivých informací je to, že jsou vedeny v evidenci incidentů hlášených Národnímu bezpečnostnímu úřadu. Jak vyplývá z výše uvedeného, v daném případě je neposkytnutí požadovaných informací s odkazem na ust. § 10a ZoKB odůvodněno jednak tím, že jejich zveřejnění může způsobit bezprostřední ohrožení kybernetické bezpečnosti zpracovatelských systémů ČSÚ pro volby nebo účinnost opatření k zajištění kybernetické bezpečnosti a dále tím, že požadované informace se týkají evidovaného kybernetického bezpečnostního incidentu. ČSÚ proto analýzu upravil tak, že citlivé informace v textu znepřístupnil. Takto upravenou analýzu pak žadatel v souladu s ust. § 14 odst. 5 písm. d) ZoSPI poskytl.

(5) Na základě výše uvedeného, v souladu s ust. § 14 odst. 5 písm. d) a §15 odst. 1 ZoSPl a v souladu s ust. § 10a ZoKB, rozhodl ČSÚ tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“) a ust. § 16 odst. 1 ZoSPl ve spojení s ust. § 152 odst. 1 a 5 správního řádu, do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad. Rozklad se podle ust. § 152 odst. 5 ve spojení s ust. § 86 odst. 1 správního řádu, podává u orgánu, který rozhodnutí vydal; podle ust. § 152 odst. 2 správního řádu o rozkladu rozhodne předseda ČSÚ.

Mgr. Štěpánka Zelenková
vedoucí oddělení

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD
oddělení informačních služeb
100 82 Praha 10, Na padesátém 81
IČO: 00025593

- 3 -